

ಅಬ್ಬುಲ್ಲನ ಕೈಯಿಂದ ರಿಮೋಟ್ ಇಸಿದುಕೊಂಡು ತಿಮೋತಿ ಚಾನೆಲ್ ಬದಲಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

‘ಸಿಎಂ ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋ ರೋಡ್ ಶೋ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಗಿಮಿಕ್ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾರ ಆದ್ರೂ ಇವರಿನ್ನೂ ನೆರೆಸಂತ್ರಸ್ತ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಒಂದು ವೈಮಾನಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾರೆ. ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಬಜೆಟ್ ಮಂಡನೆ ಮಾಡುವ ಇವರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿಯ ನೆರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಯಾಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಈವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ನೆರೆಪರಿಹಾರದ ಹಣ ಎಷ್ಟು? ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ, ಮಠಾಧೀಶರಿಂದ, ಉದ್ಯಮಿಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುವ ದೇಣಿಗೆಯ ಹಣ ಎಷ್ಟು? ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಈವರೆಗೆ ನೆರೆ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ ಏನು? ಸಂಗ್ರಹಿತ ಹಣ, ಲಭ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು, ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅಂದಾಜು ವೆಚ್ಚ, ಉಳಿಯುವ ಮೊತ್ತ, ಈ ಎಲ್ಲ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನಿವರು ಸಮಗ್ರವಾದ ಶೈಲಿಪತ್ರ ಹೊರಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜನತೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕು..’

‘ಅಂದಂಗ ಇವತ್ತಿನ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಎಕ್ಸಡಿಗಿರಿ?’ ಕೇಳಿದ ತಿಮೋತಿ.

‘ಸರ್, ಹರ್ಯಾಣದ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪೂಡೆಂಟ್ ಎರಡು ಲಾರಿ ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡಿ ತಗಂಡಾನ. ಎಲ್ಲ ಸ್ವೀಲಿನವು, ಹಂಚಾಕ ಬರಬೇಕು ಅಂದಾನ’ “ಸ್ಪೂಡೆಂಟ್?” ಅಂದು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದ ತಿಮೋತಿ.

‘ಹೌದ್ನರ್. ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಪೂಡೆಂಟ್. ಅವರಪ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಬಿಜಿನೆಸ್‌ಮನ್ ಅಂತ. ಸ್ವಲ್ಪ ಇವನಿಗೆ ಸೋಶಿಯಲ್ ಯಾಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್‌ನಾಗ್ ಇಂಟರಿಸ್ಟ್ ಜಾಸ್ತಿ’

‘ಸೇಮ್ ಅದೇ ಟೀಮಲ್? ಬಾಲಕೃಷ್ಣ?’ ಕೇಳಿದ ತಿಮೋತಿ.

‘ಇಲ್ಲ ಸರ್ ಅತ ಬರದಿಲ್ಲ. ಆತನ್ನು ಕೆಲಸ ಆಯ್ಕೆ’ ಅಂದ ಅಬ್ಬುಲ್ಲ.

‘ಅಂದ್ರೆ?’

‘ಅವರ ಎನ್‌ಜಿಒ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಫೋಟೋಸ್ ಬೇಕಿದ್ದು. ಅದ್ಲೆ ಎರಡು ದಿವ್ವ ಬಂದಿದ್ದ. ಕೊಟ್ಟೆ ಮುಗಿತು’

‘ಏನ್ರಿ ಹಂಗಂದ್ಬುಟ್ಟಿ?’

‘ಅಷ್ಟೇ ಸರ್. ಒಂದು ಟೀಮ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪರಿಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ ಹಂಚುತ್ತಿರುವ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಂತ ಫೋಟೊ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಬೇಕು. ಫಂಡ್ ಮೊಬಿಲ್‌ಜೆಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾರ’

‘ಅಲ್ಲಿ, ಇವರಿಗಿಂತ ಹರ್ಯಾಣದ ಸ್ಪೂಡೆಂಟೆ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ವಾಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬುಲ್. ತೀರಾ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತ ಅನಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಬುಡ್ರಿ’ ಅಂದ ತಿಮೋತಿ ಶಾಕ್‌ಗೊಳಗಾದವನಂತೆ.

‘ಏನ್ ಸರ್ ಇಂಗಂತೀರಿ? ಭಾಳ ಹೊಲಸಾದ ಇದ್ರಾಗ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂಗ ಕೇಳ್ತೀನಂದ್ರೆ ಈಗುನೂ ನನಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಾಗ್ ಒಂದು

ಎನ್‌ಜಿಒದ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟೆರ್‌ನಾಗ್ ಕೆಲಸ ಆದ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ದುಡೀಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ನಮಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇರದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನಿರ ಎನ್‌ಜಿಒದ ಬಾಸ್ ಚೊಲೋ ಅದಾರ. ಡೋನರ್‌ನ ಹಿಡ್ಡು ಮಳೆ ಸಂತ್ರಸ್ತ ವಿರಿಯಾಗುಳಾಗ ವರ್ಕ್ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಸರ್. ವೆಹಿಕಲ್, ಸ್ಪಾಫ್ ಬಳಸಿಕೊಂಬ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಬೇಕು ಅಂದ. ಓಕೆ ಅಂದ್ರು. ಪ್ರೈಟೋಕಾಲ್ ಅಂತ ಕೇಳ್ತೀಕು ಅಷ್ಟ. ಎಂದೂ ಬ್ಯಾಡಂದಿಲ್ಲ.’

‘ಬೆಂಗಳೂರಿಂದು ಯಾವ್ವದು ಎನ್‌ಜಿಒ? ಯಾವ ಫೀಲ್ಡ್‌ನಾಗ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾತ್?’

‘ವೇಶೈಯರಿಗೆ ಏಡ್ಸ್ ಹರಡದಂಗ ಕಾಂಡೋಮ್ ಬಳಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಅವೇರೈಸ್ ಮಾಡಿಸದು’

‘ಚೊಲೋನೇ ಐತಲಿ?’

‘ಐತೆ ಸಾರ್. ಇಲ್ಲೆ ಒಂತಿಂಗಳ ಅದ್ರಾಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ನಾನು. ಅವರನ್ನ ಎಜುಕೇಟ್ ಮಾಡಿ, ಸೆಲ್ಫ್ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಮೇನ್‌ಸ್ಟ್ರೀಮ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಅದೇ ವೃತ್ತಿಯಾಗೇ ಮುಂದುವರಿಬೇಕು, ಅವರ ಮಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಟ್ಟುಟ್ಟೇ ಆಗ್ತೀಕು. ಕಾಂಡೋಮ್ ಹಂಚಿಕೆಂತ ಅದರ ನೇಚರ್ನಾಗ್ ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆ ತಂದಂಗಿರಬೇಕು. ಹಂಗಾದ್ರೆ ಇವರ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಇರ್ತಾಫ, ಫಂಡ್ ಬರ್ತಿರ್ತಾಫವ..’

‘ಸರ್ ಗಾಡಿ ಬಂತು, ಎಲ್ಲರು ಬಂದಾರ, ಶಿವಶರಣ ಅವರು ಬಂದಾರ ಇವತ್ತು’ ಅಂದ ಅಮರೇಶ.

‘ಓಕೆ. ಸರ್ ಓಗಮ್ಮಾ?’ ಅಂದು ಎದ್ದ ಅಬ್ಬುಲ್ಲ.

ಮುಂದಿನ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಡ್ರೈವರನ ಜೊತೆ ಶಿವಶರಣ. ಹಿಂದಿನ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯಾಣದ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಪೂಡೆಂಟ್ ರಣಜಿತ್. ಅವರಡರ ಹಿಂದೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬುಲ್ಲನ ಟೀಮು ಹೊತ್ತ ಟಾಟಾ ಸುಮೊ. ಜಮತ್ನಿಗೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಸರಿಸುಮಾರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ. ಊರು ಹತ್ತಿರಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕ್ಯಾಬಿನ್ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಹೊರನಿಂತ ಶಿವಶರಣ

‘ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಲಿಗುಡ್ಲಿ ಬ್ರಿ. ತಾಟು, ತೆಂಬಿಗಿ, ಬೋಗುಣಿ, ಗಿಲಾಸು ಕೊಡ್ತೀವಿ. ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಬರ್ಬೇಕು. ಎರಡೆರಡು ಸಲ ಬಂದ್ರೆಪಂದ್ರ ನನಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತ’ ಅಂತ ಸಾರತೊಡಗಿದ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುವಿದ್ದುದರಿಂದ ಸುಮೋದ ಮುಂದಿನ ಸೀಟಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿಡ್ತ ತಿಮೋತಿಗೂ ಇದು ಕಾಣಿಸಿತು.

‘ಏನ್ರಿ ಇದು ಅಬ್ಬುಲ್?’ ಅಂದ ತಿಮೋತಿ. ಈವರೆಗಿನ ಅವರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಡಣಾಡಂಗೂರವಾಗಿ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಭಾವದಲ್ಲ.

‘ಇಲ್ಲ ಸರ್, ಸ್ವಲ್ಪ ಓವರ್‌ಲಾಕ್ಟಿಂಗಿನ ಮನುಷ್ಯ. ಪ್ರಚಾರಪ್ರಿಯ. ಆದ್ರೆ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸಗಾರ ಸರ್ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ್’ ಅಂದ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ನೀಡುವ ದನಿಯಲ್ಲಿ.

ಸಾಲಿಗುಡಿಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮೂರು ದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬರಕ ತಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸಿ, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಲಾರಿಗಳ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ಇಳಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನೂ

ಮತ್ತೆ ಐಟಿಮ್ ಪ್ರಕಾರ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಂದರಲ್ಲಿ ತಾನು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಶಿವಶರಣ. ಆ ಊರಲ್ಲಿದ್ದ ಅಷ್ಟೂ ಮನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಡೀಸಿ ಅಳಿಸಿನ ಒಬ್ಬ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಮೂಲಕ ಕಲೆಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದ. ಪಕ್ಕಾ ಕೆಲಸಗಾರನೇ ಇರಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಊರ ವಾಲೇಕಾರನನ್ನು ಬೇರೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಇಡೀ ಲಿಸ್ತನ್ನು ಸಂಖ್ಯಾಬಲದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಭಾಗವಾಗಿ ಮೂರು ತಂಡಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ ತಲಾ ಎರಡೆರಡು ಬೋಗುಣಿ, ತಾಟು, ತೆಂಬಿಗಿ ಮತ್ತು ಗ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೈನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಡ್ರೈರೆಕ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟ. ಅವನ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ, ನಾಯಕತ್ವ ಗುಣ, ಜನರನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಶೈಲಿಗೆ ತಿಮೋತಿ ಬೆರಗಾದ. ಆದರೆ ಅವನ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಂಡು ತಂದು ಹಂಚುತ್ತಿರುವಂತಿತ್ತು. ಹರ್ಯಾಣದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಭಾಷೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಬ್ಬುಲ್ಲ ಮತ್ತವನ ಟೀಮಿಗೆ ತೋರಿಕೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿವಶರಣನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಕಾಗಿತ್ತು ಸ್ಕೋಪ್ ತಗೊಳ್ಳಲು.

ಜನ ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ಧಾವಿಸತೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ ಶಿವಶರಣನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಬೇಕು. ಅವನದು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಶಿಸ್ತು. ಶಿಸ್ತು ತಪ್ಪಿದರೆ ಅವನು ಹರ್ಯಾಣದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ರಣಜಿತ್‌ಗಾದರೂ ಬೈಯುವವನೇ, ಅಬ್ಬುಲ್ಲ ಮತ್ತವನ ಟೀಮಿಗಾದರೂ ಬೈಯುವವನೇ. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಸಮರ್ಪಕ ಪಾತ್ರೆ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಊರ ವಾಲೇಕಾರನಿಗೂ ಝಾಡಿಸುವವನೇ. ಅವನ ಜೋರು ಬಾಯಿ, ಗಲಾಟೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳಿಂದಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಒಂದರ್ಧ ಗಂಟೆ ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಹಳಿ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಜನರಿಗೂ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅರಿವಾಗಿ ನೀಟಾಗಿ ಸಾಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಾಮಾನು ಪಡೆದು ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಮೂರು ಸ್ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೇ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೂ ಶಿವಶರಣನ ಸ್ವಾಲಿಗೆ ಬಂದು ‘ನಿನಗ ಪುಣ್ಯ ಬರ್ಲಿ ಎಪ್ಪ’ ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೋಗತೊಡಗಿದರು.

ಹುಸೇನ್‌ಬಿ ಪಾತ್ರೆ ತಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಶಿವಶರಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೂವತ್ತು ಮೇಕೆಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಾವಿನ ದಾರುಣ ಫೋಟೊಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳತೊಡಗಿದಳು. ಬಂದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತ ಸತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಮೂವತ್ತು ಮೇಕೆಗಳ ಫೋಟೊ ತೋರಿಸುವುದು ಅವಳಿಗೆ ದಿನಚರಿಯೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಶಿವಶರಣನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

‘ಏನಂಗ ನಿಂದು? ಸಾಮಾನು ತಗಂಡಿದ್ದಾ ಇಲ್ಲಾ?’ ಎಂದು ಜಬರಿಸಿದ.

(ಸಶೇಷ)